

juridisk Bevis for, at en saadan Frist er givet. Naar man undrer sig over, at der ved denne Lejlighed kan foreligge Forklaringer, Vidnesbyrd, som tilshneladende gaa i modsat Retning, er det ganske vist, at det ogsaa fra først af var mig paafaldende, hvorledes dette kunde tænkes muligt. Jeg antager imidlertid, at det vil være tilstrækkeligt, at ærede Medlemmer gennemgaa Betænkningen, for at komme til det Resultat, at det ligger simpelt hen i, at Folk have forvekslet de forskellige Tidspunkter. Folk have forvekslet de Ytringer, der faldt, den Gang Borgmesteren en Tid, forinden Valg-handlingen endelig afsluttedes paa Tribunen, var oppe paa Tribunen i en anden Anledning — de Tilraab, der veksledes mellem Foramlingen og ham — med, hvad der forefaldt, den Gang han sammen med den øvrige Valgbestyrrelse og de fleste af Stemmelisteførerne kom op paa Tribunen for at stride til den endelige Afslutning af Valget. Det er imidlertid, som sagt, Vidneres Udsagn, hvorpaa det kommer an, og jeg skal derfor holde mig dertil. Den ærede Ordfører var jo glad ved de 23 Vidner, som Mindretallet byggede paa. Jeg tror dog, at man uden Uretfærdighed kan sige — for det er en Dyd, naturligvis — at Flertallet her har været overordentlig nøjsomt, naar det finder, at det har nok i disse 23 Vidner. Særlig, naar man undersøger disse Vidners Bestaaenhed og de Forklaringer, der ere afgivne for Retten, tror jeg ikke, det kan nægtes, at Flertallet har været overordentlig nøjsomt i sine Fordringer til et Bevis, hvilket jeg nu skal komme lidt nærmere ind paa. — Det første Vidne opholdt den ærede Ordfører sig meget uforlignigt ved. I Mindretallets Betænkning er allerede dette Vidnes Forklaring temmelig tilstrækkelig omhandlet, og det er fremhævet der, at Vidnets Forklaring hovedsagelig gaar ud paa, at han „tror at kunne mindes“ osv. Jeg skulde dog ønske at fremhæve, at dette Vidne slet ikke er saa sikkert; det er i Virkeligheden kun „tror“ og „tror“, og det kan være meget godt med denne Tro, men Vidnet er ikke synderlig fast i sin Tro. Vidnet bemærker nemlig Pag. 16 i Forhørsprotokol Nr. 2, at skønt han, baade da han underskrev Erklæringen af den 1ste i forrige Maaned, og da han indsendte Brevet af 1ste ds., hvori han skriver, at han ikke ønsker at bevidne Forklaringen, bestemt „synes“, at det var gaaet til, som af ham forklaret, dog skrev, som han gjorde i Brevet, fordi han havde læst i Aviserne, at der efter Haaringen blev sagt, at det vilde være et kvarter eller en halv Time, inden den skriftlige Afstemning begyndte, og han mente, at der kunde

være Mulighed for, at han havde forvekslet dette med, hvad der passerede, efter at den skriftlige Afstemning var endt i Sognene. „Men“, vedbliver han, „at han, der, som ansøgt, stod tæt ved Tribunen, dog ikke mener, at hans Erklæring af 1ste f. M. er urigtig.“ Altsaa, nogen egentlig sikker og grundfæstet Tro har dette Vidne ikke paa; at det forholder sig saaledes, som af ham angivet. Han indrømmer, at der kan være Mulighed for, at der kan være slet en Forveksling af det af ham omfoklarede med, hvad der er passeret paa et tidligere Tidspunkt. — Det andet Vidne, Husmand Jørgen Nielsen af Vitved, søger til sin Forklaring noget, som det vel er værd at lægge Mærke til. Han tilføjer, at der Mand og Mand imellem blev talt om, at det var en lang halv Time, og han søger til, at „Afstemningen paa Tribunen varede et Stykke Tid, og syntes han ikke, der hele Tiden var Vælgere, der afgav Stemmer.“ Se dette, at der Mand og Mand imellem blev talt om, at det var en lang halv Time, forekommer Mindretallet at være meget betegnende, for det viser, at den Beregning, som Valgformanden har gjort, da han i sit Svar paa Tilraabene, der rettedes til ham, svarede, at det vilde være en halv Times Tid, inden Valghandlingen var til Ende, ikke er slaaet til. Det har i Virkeligheden trukket over denne halve Time, man er ikke bleven færdig i Dover-Vinge Kommuner med Afstemningen saa tidlig, at Afslutningen kunde finde Sted i Løbet af en halv Time. Ligeledes er det meget betegnende, at dette Vidne søjede til, at Afstemningen senere hen varede et Stykke Tid, og at han ikke syntes, at Folk vedblev at stemme paa Tribunen. Det er selvfølgelig, at der ingen var, for Valgbestyrrelsen kom der op med Formanden, først da begyndte Afstemningen paa Tribunen. I Mellemtiden var denne Meddelelse givet af Formanden til de ham tilraabende, og indtil han med den øvrige Valgbestyrrelse kom der op, har der ikke fundet nogen Afstemning Sted. Det har Vidnet ganske rigtig kunnet se. Saa er der det tredje Vidne, Gaardbestyrer Rasmus Rasmussen af Hvolbæk. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører for Flertallet, lægger han særlig Vægt paa dette Vidnes Forklaring. Han havde jo som de andre Vidner, saaledes ytrede den ærede Ordfører, holdt sig overordentlig tapper under de Forespørgsler, han var Genstand for i Forhørene. Ja, jeg tror nu alligevel ikke, den ærede Ordfører skal være saa glad heller over dette Vidnes faste Karakter og Nøjagtighed. Jeg vilde ønske, at den ærede Ordfører, den Gang han udførlig læste hans Forklaring op, og-